

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЗГІДНО З МСФЗ

***Анотація.** В статті розглянуто питання, пов'язані з вибором та застосуванням облікових політик у відповідності до МСФЗ. Визначено нормативні вимоги до вибору можливих підходів до надання інформації щодо різних статей звіту про фінансове становище та звіту про сукупний дохід та порядок зміни облікових політик. В статті наведено особливості різних моделей та методів обліку та їх вплив на фінансову звітність при першому застосуванні МСФЗ.*

Ключові слова: облікова політика, активи, зобов'язання, перше застосування, ретроспективний метод.

***Анотация.** В статье рассмотрены вопросы, связанные с выбором и применением учетных политик в соответствии с МСФО. Определены нормативные требования к выбору возможных подходов к предоставлению информации по разным статьям отчета о финансовом положении и отчета о совокупном доходе и порядок изменения учетных политик. В статье приводятся особенности разных моделей и методов учета та их влияние на финансовую отчетность при первом применении МСФО.*

Ключевые слова: учетная политика, активы, обязательства, первое применение, ретроспективный метод.

***Summary.** The article deals with issues related to the selection and application of accounting policies in accordance with IFRS. Also defined regulatory requirements to choose possible approaches for providing information on the various items in the statement of financial position and statement of comprehensive income and procedure for changing accounting policies. In the article presented different models and methods of accounting and their influence on the financial statements during the first application of IFRS.*

Keywords: accounting policies, assets, liabilities, the first application, retrospective method.

Постановка проблеми. Відповідно до чинних нормативних вимог публічні акціонерні товариства, банки, страховики, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами. Тому виникає проблема для багатьох фахівців, пов'язана з необхідністю вивчення міжнародних стандартів та їх адаптуванням до особливих потреб кожного окремого підприємства.

Одним з важливих питань застосування міжнародних стандартів фінансової звітності є формування облікової політики суб'єкта

господарювання. Від адекватності цього документа, його відповідності концептуальній основі складання фінансової звітності та відповідності бухгалтерських проведення принципам облікової політики багато в чому залежить достовірність фінансової звітності.

Якісно складена облікова політика за міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ) значно впливає на характер розкриттів і думку користувачів звітності та є важливим методичним інструментом, що допомагає знизити витрати на підготовку звітності за МСФЗ.

Аналіз досліджень та публікацій: Питання міжнародних стандартів фінансової звітності та їх практичне застосування постійно знаходяться в полі вивчення науковцями України та розглядаються в наукових працях В. Пархоменко, С. Голова, С. Зубілевич, інших авторів.

Метою статті є розгляд основ формування облікової політики у відповідності до міжнародних стандартів фінансової звітності для окремих статей з точки зору першого застосування стандартів та у подальшій практиці для різних типів суб'єктів господарювання.

Виклад основного матеріалу. Порядок визначення облікової політики регулюється Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Стандарт застосовується при виборі та застосуванні облікових політик, обліку змін в облікових політиках, змін в облікових оцінках та виправленні помилок попереднього періоду.

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності.

Якщо МСФЗ конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, облікову політику чи облікові політики, застосовані до такої статті, слід визначити шляхом застосування МСФЗ. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються.

Суб'єкт господарювання має обирати та застосовувати свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними. Якщо МСФЗ вимагає або дозволяє таке визначення категорій, слід обирати прийнятну облікову політику та послідовно застосовувати її до кожної категорії.

Суб'єкт господарювання повинен змінити облікову політику, тільки якщо зміна:

- а) вимагається МСФЗ, або

б) приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки суб'єкта господарювання.

Не вважається змінами в облікових політиках:

а) застосування облікової політики до операцій, інших подій або умов, що відрізняються за сутністю від тих, що відбувалися раніше; та

б) застосування нової облікової політики до операцій, інших подій або умов, які не відбувалися раніше або були несуттєвими.

Застосування зміни в облікових політиках:

а) суб'єкт господарювання має обліковувати зміну в обліковій політиці, яка є наслідком першого застосування МСФЗ, відповідно до конкретних положень перехідного періоду (якщо вони є в такому МСФЗ); та

б) якщо суб'єкт господарювання змінює облікову політику після першого застосування МСФЗ, які не містять конкретних положень перехідного періоду, застосованих до такої зміни або змін в обліковій політиці добровільно, то він застосовує зміну ретроспективно.

Якщо зміна в обліковій політиці застосовується ретроспективно, то суб'єкт господарювання має коригувати залишок кожного компонента власного капіталу на початок періоду, на який ця зміна впливає, за найперший поданий попередній період, а також коригувати інші порівнювані суми, інформація про які розкрита за кожний поданий попередній період, так, наче нова облікова політика застосовувалася завжди.

Ретроспективне застосування – застосування нової облікової політики щодо операцій, інших подій та умов так, начебто ця політика застосовувалася завжди.

Облікова політика за МСФЗ є досить важливим методичним аспектом підготовки звітності. Облікова політика за МСФЗ може бути затверджена у вигляді зводу принципів і правил ведення бухгалтерського обліку, підготовки звітності відповідно до МСФЗ й може закріплюватися яким-небудь внутрішнім документом (наприклад, у вигляді наказу, розпорядження).

Систематизація принципів, правил облікової практики в одному документі є важливим елементом, що сприятиме поліпшенню якості підготовки звітності, підвищенню культури оброблення облікової інформації, слугуватиме важливим елементом у ході підготовки приміток до звітності, а також дозволить зовнішнім (наприклад, аудиторам) і внутрішнім (наприклад, керівництву компанії) користувачам краще зрозуміти принципи, правила підготовки звітності за МСФЗ в окремо взятій компанії (або в групі компаній).

Облікова політика за МСФЗ з метою підготовки першої звітності може мати дві взаємозалежні складові: розділ облікової політики, що відображає специфіку першого застосування МСФЗ при підготовці першої звітності, а також розділи облікової політики, які присвячені загальним принципам і методам підготовки звітності відповідно до МСФЗ.

Основні положення облікової політики за МСФЗ в частині першого застосування ґрунтуються на положеннях МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування».

Відомості про облікову політику в частині першого застосування МСФЗ звичайно розкриваються у примітках до звітності як невелику частину з основної облікової політики, рідше зустрічаються випадки виділення положень у частині першого застосування МСФЗ в самостійний розділ облікової політики компанії за МСФЗ або у вигляді додаткових розділів до загальних відомостей про облікову політику в розрізі ділянок обліку.

Облікова політика в частині першого застосування МСФЗ повинна розкривати вибір суб'єктом господарювання необов'язкових звільнень й обов'язкових вилучень. В обліковій політиці повинні бути розкриті положення в частині застосування звільнень і застосування МСФЗ вперше стосовно всіх основних розділів облікової політики: обліку основних засобів, нематеріальних активів, гудвілу, інвестиційної нерухомості, фінансових активів і зобов'язань, витрат за позиками, похідних фінансових інструментів, пенсійних планів, виплатах на основі акцій, накопичених курсових різниць, концесійних угод, відкладених податкових активів і зобов'язань, об'єднання бізнесу й т. і.

Істотну частину облікової політики суб'єкта господарювання становлять розділи облікової політики, які розкриває більшість підприємств, що займаються підготовкою звітності за МСФЗ, наприклад:

1. Подання необоротних активів (основних засобів, нематеріальних активів, інвестиційної нерухомості).
2. Подання запасів.
3. Подання фінансових інструментів (коштів, дебіторської й кредиторської заборгованості, позик і кредитів, інвестицій й ін.).
4. Подання орендних операцій.
5. Подання виручки від основної діяльності й інших доходів підприємства.
6. Подання забезпечень.
7. Відображення відстрочених податків.
8. Порядок відображення зміни облікових політик.
9. Розкриття додаткової інформації (пов'язані особи, події після звітної дати, сегментна звітність й ін.).

Розглянемо окремі розділи, які в найбільшій мірі присутні на різних типах підприємств.

Для багатьох суб'єктів господарювання розділ облікової політики, присвячений основним засобам, має досить важливе значення при формуванні звітності за МСФЗ. Одним із суттєвих і важливих аспектів облікової політики щодо основних засобів є визначення моделі обліку основних засобів, визнаних після дати переходу на МСФЗ: моделі обліку за собівартістю із проведенням тестування на зменшення корисності й моделі переоцінки, що вимагає проведення регулярної переоцінки основних засобів, визнаних після дати переходу.

Якщо суб'єкт господарювання, який вперше застосовує МСФЗ, обрав модель обліку за переоціненою вартістю після дати переходу, то необхідно вибрати в обліковій політиці метод обліку накопиченої амортизації за станом на дату переоцінки:

- списання накопиченої амортизації до нуля в зменшення первісної вартості;
- переоцінка амортизації пропорційно зміні балансової вартості основних засобів у результаті переоцінки.

Важливим елементом облікової політики в частині обліку основних засобів є закріплення обраного методу нарахування амортизації. Міжнародні стандарти фінансової звітності не регламентують методи, які суб'єкт господарювання, що вперше застосовує МСФЗ, може використати для розрахунку амортизації основних засобів. Важливо лише, щоб метод нарахування амортизації відповідав умовам споживання економічних вигід від використання активу й відображав умови, у яких використовуються основні засоби. Також в частині обліку амортизації передбачено застосування компонентного обліку для тих компонентів, що мають різний строк корисного використання. Тому компанія повинна ідентифікувати й окремо визнавати суми амортизації таких компонентів. Згідно з МСФО до таких компонентів належать витрати на перевірку технічного стану основних засобів, витрати на капітальний ремонт.

Важливим методичним аспектом облікової політики щодо основних засобів є розбивка основних засобів на групи. При першому застосуванні МСФЗ групи основних засобів, які використовувалися раніше в обліку основних засобів, наприклад, відповідно до національних стандартів бухгалтерського обліку (П(С)БО), повинні бути переглянуті. У першій звітності за МСФЗ будуть представлені нові групи основних засобів, при цьому в обліковій політиці повинні бути передбачені критерії включення основних засобів до тієї або іншої групи.

Важливо також закріпити в обліковій політиці за МСФЗ загальні принципи, основні допущення в частині тестування на знецінення

основних засобів і нематеріальних активів, тобто ідентифікувати одиницю, що генерує грошовий потік (компанія, підрозділ, об'єкт основних засобів, нематеріальних активів і т. п.), описати основні принципи проведення тесту на знецінення основних засобів і нематеріальних активів, особливості формування грошових потоків, що беруть участь у тесті на зменшення корисності, визначення ставки дисконтування, використовуюваної в тесті. В обліковій політиці також потрібно закріпити порядок відображення збитку від зменшення корисності у звітності, описати процедуру відновлення раніше визнаних збитків від знецінення.

У частині зменшення корисності в обліковій політиці суб'єкт господарювання може представити розширений перелік внутрішніх і зовнішніх ознак, що свідчать про наявність ознак знецінення.

Стосовно фінансової оренди необхідно визначити критерії віднесення договорів оренди до договорів фінансової оренди, метод розподілу платежів за договором оренди, спосіб розрахунку й ставку, який використовується для визначення теперішньої вартості мінімальних орендних платежів.

У частині загальних елементів облікової політики щодо інвестиційної нерухомості суб'єкту господарювання необхідно визначити модель оцінки інвестиційної нерухомості після дати переходу на МСФЗ – за собівартістю або за справедливою вартістю.

Для інвестиційної нерухомості потрібно закріпити критерії віднесення до активів й показник, що дозволить розділити актив на інвестиційну нерухомість й основні засоби, у разі, якщо частина інвестиційної нерухомості використовується для виробничих, адміністративних або інших потреб суб'єкта господарювання. Якщо частина об'єкта інвестиційної нерухомості здається в оренду, а невелика частина використовується суб'єктом господарювання для власних потреб, то, коли використовувана частина об'єкта незначна, цей показник (закріплений в обліковій політиці) дозволить повністю відносити весь об'єкт до інвестиційної нерухомості або розділяти об'єкт на частині, що відносяться до інвестиційної нерухомості й до основних засобів.

У частині загальних положень облікової політики щодо нематеріальних активів за МСФЗ необхідно розкривати класи нематеріальних активів, а також критерії віднесення нематеріальних активів до даних класів, модель оцінки нематеріальних активів після дати переходу на МСФЗ – модель оцінки за собівартістю або за переоціненою вартістю.

Також важливо визначити метод нарахування амортизації для нематеріальних активів.

В обліковій політиці важливо закріпити порядок визначення строків корисного використання нематеріальних активів, порядок їх перегляду.

В обліковій політиці необхідно закріпити критерії капіталізації витрат для нематеріальних активів, створених самим суб'єктом господарювання.

Існує специфіка визнання у вступному звіті про фінансове становище нематеріальних активів, створених самим суб'єктом господарювання. У цьому випадку для визнання нематеріальних активів на дату переходу на застосування МСФЗ необхідно виконання критеріїв визнання внутрішньо створених нематеріальних активів згідно МСБО (IAS) 38. При цьому оцінку моменту початку капіталізації витрат для нематеріальних активів (у періоді, що передує даті переходу) потрібно оцінювати виходячи з тієї інформації, що існувала на той момент часу.

Самостійного розгляду вимагають положення облікової політики при першому застосуванні в частині ділової репутації, а саме, при проведенні тесту на зменшення корисності ділової репутації. При підготовці звітності за МСФЗ обов'язковому тестуванню на зменшення корисності повинна піддаватися ділова репутація, придбана в результаті угоди щодо об'єднання бізнесу, дані якої не перераховувалися, а також ділова репутація, визнана в результаті угоди щодо придбання асоційованого або спільного підприємства, за умови, що дані цієї угоди не перераховувалися.

У частині загальних елементів облікової політики щодо витрат за позиками в окремому розділі облікової політики повинні бути наведені критерії розмежування витрат за загальними і спеціальними позиками, а також визначення кваліфікованих активів. На додаток до попередніх положень в обліковій політиці повинен бути вказаний порядок визначення ставки, що використовується для розрахунку капіталізованих відсотків за спеціальними і загальними позиками, порядок розрахунку витрат на спорудження, виготовлення й будівництво кваліфікованих активів. В обліковій політиці можна також навести критерії припинення капіталізації витрат за загальними і спеціальними позиками.

Стосовно облікової політики щодо запасів необхідно визначити метод віднесення запасів на собівартість. МСБО (IAS) 2 «Запаси» дозволяє використовувати такі методи:

- собівартість окремих одиниць запасів;
- метод ФИФО;
- метод середньозваженої вартості.

Важливо також навести положення облікової політики, які дозволять зробити списання застарілих, неліквідних запасів. Підлягає відображенню також порядок знецінення запасів і розрахунок резерву на знецінення

запасів. В обліковій політиці необхідно закріпити фактори, які можуть служити причиною знецінення запасів: зміна ринкових цін на аналогічні запаси, призначення використання запасів і т. д.

Суб'єкти господарювання, що займаються виробництвом готової продукції, повинні викласти в обліковій політиці порядок формування собівартості одиниці виробленої продукції, оцінки залишків незавершеного виробництва на кінець звітного періоду.

Для операцій, виражених в іноземній валюті, в обліковій політиці необхідно передбачити порядок створення й відображення у звітності курсових різниць, а також методику використання середнього курсу при наявності незначних коливань валютних курсів на короткому проміжку часу.

При розрахунку середнього курсу за певний період часу (тиждень, місяць) необхідно враховувати значні коливання валютних курсів і при необхідності здійснювати перегляд середнього курсу за обраний проміжок часу. В обліковій політиці необхідно передбачити можливість використання фактичного валютного курсу для здійснення великих угод, іноземних інвестицій, залучення значних кредитних ресурсів, виражених в іноземній валюті.

Крім розділу облікової політики, присвяченого валютним операціям, в обліковій політиці повинна розкриватися інформація про валюту звітності, функціональній валюті суб'єкта господарювання.

Стосовно винагород працівникам, виплат співробітникам в обліковій політиці необхідно передбачити методику розрахунку резервів на короткострокові й довгострокові винагороди співробітникам. До складу короткострокових і довгострокових винагород можуть входити оплата майбутніх відпусток, премій і бонусів й інших виплат співробітникам. Стосовно довгострокових винагород в обліковій політиці повинна бути передбачена необхідність дисконтування майбутніх виплат у довгостроковій перспективі. При цьому потрібно обґрунтувати використання тієї або іншої ставки для дисконтування відповідних виплат, а також методику розрахунку даної ставки.

Окремого розгляду заслуговує розкриття загальних і окремих (у частині першого застосування МСФЗ) положень облікової політики в частині поточного податку на прибуток і відстрочених податків.

На дату переходу на МСФЗ у вступному звіті про фінансове становище повинні бути визнані відстрочені податкові активи й зобов'язання, розраховані виходячи з різниць між даними МСФЗ й даними податкового обліку станом на дату переходу на МСФЗ. При цьому відстрочені податкові активи й зобов'язання повинні враховувати коректування вартостей активів і зобов'язань у зв'язку з переходом на

МСФЗ. Дані коректування повинні відображатися в складі сальдо нерозподіленого прибутку на дату переходу на МСФЗ.

У частині відстрочених податків в обліковій політиці необхідно розкрити метод розрахунку поточного податку на прибуток, а також відстрочених податкових активів і зобов'язань. Необхідно розкрити відомості в частині відстрочених податків, які не визнаються у звітності за МСФЗ. Суб'єкт господарювання вправі не визнавати згідно з МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток» відстрочені податки, що виникають від тимчасових різниць за активами і зобов'язаннями, які виникають у результаті угод, що не є об'єднанням бізнесу; від тимчасових різниць від дочірніх й асоційованих компаній, якщо існує висока ймовірність того, що ці різниці не будуть реалізовані в майбутньому; від оподатковуваних тимчасових різниць, що виникають при первісному визнанні ділової репутації.

В обліковій політиці також необхідно передбачити можливість заліку відстрочених податкових активів і зобов'язань, у разі якщо така можливість існує в рамках одного податкового органа, якому звітує суб'єкт господарювання.

Стосовно фінансових інструментів у обліковій політиці необхідно привести інформацію в частині основних облікових принципів щодо похідних і непохідних фінансових інструментів, які є в наявності у суб'єкта господарювання. Бажано розкрити класифікацію фінансових інструментів за їх видами, використовувану для їх оцінки й відображення у звітності.

Стосовно похідних фінансових інструментів (наприклад, ф'ючерсних, форвардних контрактів, опціонів) необхідно вказати порядок їх первісного визнання і наступної оцінки, відображення у звітності. Похідні фінансові інструменти спочатку визнаються за справедливою вартістю із віднесенням виникаючих витрат на їх придбання на витрати поточного періоду. Наступна оцінка похідних фінансових інструментів також повинна ґрунтуватися на справедливій вартості з віднесенням виникаючих змін у вартості на прибуток/збиток поточного періоду.

За аналогією з похідними фінансовими інструментами в обліковій політиці повинні бути розкриті основні принципи первісного визнання, наступної оцінки й відображення у звітності непохідних фінансових інструментів (наприклад, дебіторської й кредиторської заборгованості, позик отриманих і виданих, інвестицій (акцій, паїв і т. п.)).

Для непохідних фінансових інструментів у обліковій політиці необхідно прописати момент початку й припинення визнання для цілей підготовки звітності. Зокрема, для дебіторської заборгованості в обліковій політиці момент початку визнання може бути пов'язаний із датою

виникнення розрахунків за такою заборгованістю (надання послуг, поставки товарів або інших матеріальних цінностей). Припинення визнання дебіторської заборгованості може бути пов'язано із втратою суб'єктом господарювання права на передбачені договором потоки коштів або з передачею права отримання потоків коштів, ризиків і вигід, пов'язаних із дебіторською заборгованістю, третій стороні.

Прикладом положень у частині оцінки непохідних фінансових інструментів може служити оцінка виданих позик і дебіторської заборгованості. В обліковій політиці для даної категорії фінансових інструментів необхідно прописати, що спочатку вони оцінюються за справедливою вартістю, а наступна оцінка здійснюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка за винятком збитків від зменшення їх корисності.

В обліковій політиці щодо непохідних фінансових інструментів необхідно передбачити ознаки, згідно з якими провадиться списання цих інструментів з балансу, а також передбачити порядок розрахунку сум знецінення. Знецінення, наприклад, у вигляді створення резерву під знецінення, може провадитися для дебіторської заборгованості й виданих позик. Для підвищення прозорості інформації для користувачів звітності, а також фахівців, що здійснюють підготовку звітності, в обліковій політиці можна виділити критерії створення резерву під знецінення дебіторської заборгованості й виданих позик.

Для відображення непохідних фінансових інструментів за амортизованою (дисконтованою) вартістю в обліковій політиці необхідно передбачити тип використовуваної ставки для розрахунку наведеної вартості інструментів, а також загальний порядок розрахунку цієї ставки.

В обліковій політиці потрібно також згадати про можливість взаємозаліку фінансових активів і зобов'язань. Фінансові активи й зобов'язання можуть взаємозараховуватися й представлятися в консолідованій звітності в нетто-величині, тільки коли група компаній (компанія) має юридично здійсненне право на їх взаємозалік і має намір або зробити розрахунки за ними на нетто-основі або реалізувати актив і погасити зобов'язання одночасно.

Крім згаданих вище положень загальної й приватної частин облікової політики, у ній може розкриватися інформація про специфіку формування розділів звіту про сукупний прибуток (виручку, операційні доходи і витрати, фінансові доходи і витрати) та формування інших приміток до звітності за МСФЗ.

Одним з найбільш суттєвих і важливих розділів облікової політики є розділ, присвячений виручці. Цьому розділу, як і розділам звіту про сукупний дохід, повинна бути приділена особлива увага, оскільки

показник виручки важливий як для зовнішніх користувачів звітності за МСФЗ (наприклад, інвесторів), так і для внутрішніх користувачів звітності (керівництва суб'єкта господарювання). У частині виручки в обліковій політиці повинні бути наведені основні види діяльності, від яких суб'єкт господарювання отримує дохід. Також в обліковій політиці повинен бути закріплений момент визнання виручки від продажу продукції, товарів, надання послуг. Якщо суб'єкт господарювання здійснює виконання робіт з договорів підряду стороннім організаціям, то виручка повинна визначатися відповідно до ступеня завершеності робіт з будівництва. Метод оцінки ступеня завершеності робіт з договорів будівельного підряду повинен бути відображений в обліковій політиці. Зокрема, може бути обрана питома вага витрат за договором підряду, зроблених для виконання робіт на звітну дату, у розрахунковій величині загальних витрат. Завершеність робіт може визначатися виходячи з аналітичних звітів про виконану роботу або завершеності фактичної частини робіт за договором будівельного підряду.

Облікова політика за МСФЗ в частині загальних аспектів повинна містити основні принципи підготовки консолідованої звітності. Згідно з цими принципами суб'єкт господарювання може розкрити визначення дочірньої, асоційованої, спільної компанії, закріпити поняття контролю, особливості відображення у звітності угод з об'єднання бізнесу. Для асоційованих компаній можна відобразити порядок обліку їх вартості в консолідованій звітності (наприклад, за фактичною вартістю інвестиції з урахуванням витрат щодо угоди). Також необхідно відобразити порядок обліку збитку для асоційованої компанії. Збиток асоційованій компанії може зменшувати балансову вартість інвестиції в асоційованій компанії.

У частині принципів консолідації в обліковій політиці можна закріпити положення в частині проведення консолідаційних коректувань для вилючення внутрігрупових оборотів, залишків, нереалізованого прибутку, інвестицій у компанії групи.

Висновки. Розглянуті нами загальні розділи облікової політики й частини розділів облікової політики, присвячені специфіці підготовки звітності за МСФЗ, разом із організаційними документами, такими як схема документообігу при обліку й підготовці звітності за МСФЗ, регламент підготовки звітності за МСФЗ й інші організаційно-розпорядницькі документи, формують цілісну організаційно-методичну структуру облікової політики. Всі згадані вище документи спрямовані на впорядкування й підвищення якості підготовки звітності за МСФЗ.